

skab m. v. (se Side 558). Betænkning (B. Sp. 1837) afgivet $\frac{8}{4}$. (Ordfører: Nina Andersen). 2. Beh. $\frac{21-22}{4}$ (F. Sp. 6217 og 6252). 3. Beh. $\frac{27}{4}$ (F. Sp. 6333). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{29}{4}$ (L. Sp. 2259). Henvist til samme Udvalg som Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. v. (se Side 558). Betænkning (B. Sp. 3045) afgivet $\frac{5}{5}$. (Ordfører: Thomsen). 2. Beh. $\frac{5}{5}$ (L. Sp. 2515 og 2526). 3. Beh. $\frac{5}{5}$ (L. Sp. 2538). *Loven stadfæstet 18. Maj 1937*. (Lov-Tid. Nr. 161).

Loven gaar, som Titelen angiver, ud paa at ophæve Straffelovens § 242, der fastsætter Straf for den Kvinde, som dræber sit Foster, og for den, der med en Kvindes Samtykke dræber hendes Foster eller bistaar hende dermed. — Loven træder i Kraft 1. April 1938.

Forslaget til denne Lov blev fremsat i Forbindelse med Lovforslaget om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. v. (Nr. 89), og det var motiveret med, at man under Hensyn til de dør foreslaaede Ændringer i § 242 (bl. a. Mildnelse af Straffebestemmelserne for Kvindens Vedkommende og Nedsættelse af Strafferammen for medvirkende Læges Vedkommende) maatte anse det for rettest at samle alle Bestemmelser om Straf for Svangerskabsafbrydelse i Svangerskabsloven (se sammes § 6) og ophæve § 242.

Sager angaaende ulovlig Svangerskabsafbrydelse vil heretter *ikke* — som hidtil — i Medfør af den særlige Bestemmelse i Retsplejelovens § 687 b ubetinget blive *Nævningesager*, men Regeringen nærede ikke Betænkelighed herved i Betragtning af den betydelige Strafnedsættelse for Svangerskabsafbrydelse, navnlig for Kvindens Vedkommende, og under Hensyn til, at Retsplejelovens Regler om Domsmands Medvirken i Straffesager for længst vilde være traadt i Kraft ved Svangerskabslovens Ikrafttræden (1. April 1938). Der bliver derimod Spørgsmaal om Behandling som Nævningesag, naar de i Retsplejelovens § 687 a indeholdte *almindelige* Betingelser for en Sags Behandling under Medvirken af Nævninger er opfyldt, det vil sige at Sagen angaar en Forbrydelse, for hvilken Loven, uden at saadant er betinget af erhvervs- eller vanemæssig Udøvelse eller af Gentagelse, hjemler Straf af *Fængsel i 8 Aar eller derover*.

Hele *Folketingets Udvalg* indstillede Lovforslaget til Vedtagelse. Derimod gik *Kommunisterne* imod det ud fra den Opfattelse, at man ikke burde indskrænke, men udvide Nævningeinstitutionens Virkeomraade (jfr. Udtalelse af *Aksel*